

NESBYGDA  
HISTORIELAG

*Bygdevandring*

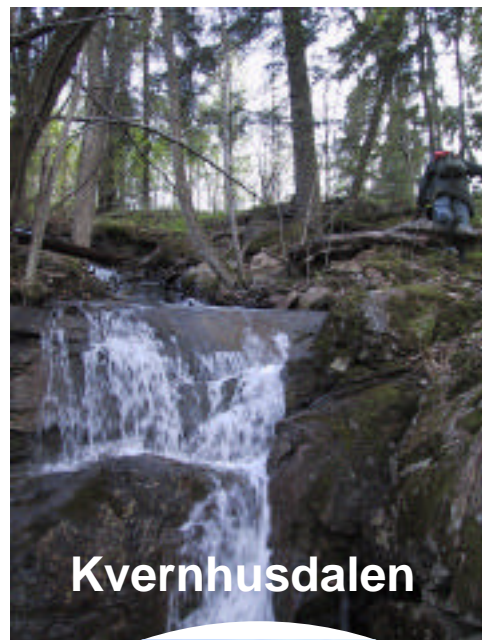
*Søndag 22. Juni 2003*

*I området:*

*Helgerud*

*Lund*

*Stomperuddalen*



Kvernhusdalen



Utsikt fra Helgerud



Ruiner på Lisabekkplassen

## Øvre Helgerud



**Øvre Helgerud, Bruk nr.3  
Det gamle hovedhuset høsten 1942.**

Betydningen av navnet er sannsynligvis. Helges rydning, og Helgerud er dermed en av de få gårdene i bygda som har opphav i et personnavn.

Den er blant de siste gårdene som ble rydda i Nesbygda, kanskje omkring år 1000.

Grensa i nord går langs Lisabekken mot Nøsterud.

Grensa i sør begynner ved en liten bekk som går ut i samme Lisabekken, men er etterhvert mindre synlig. Den er av de få gårdene som ikke går til sjøen, men de hadde i hvertfall rett til

rusefiske i fjorden. Tømmerlegg som tidligere var svært viktig hadde Helgerud på Nøsteruds / Støas grunn, legget lå ned for Svarteberget litt syd for kirken. Fiskeretten kan vel også ha vært her. Helgerud har i en tid vært såkalt Ødegård, lagt ned i en periode, kanskje som følge av Svartedauen, men drifta ble tatt opp igjen på 1500 tallet.

I en kilde kalles den i 1575 for Helgerudt, når den første gang kommer fram på skattelisten i 1593, heter den Helgerøed og eieren kommer omsider fram, han heter på den tid Halvor. Skatten var dengang på 10 lispund salt, altså 80 kg, gud vet hvordan de greide den, selv om det, tro det eller ei foregikk saltutvinning i Drammensfjorden.

Etter 1667 ble skatten satt til 10 lispund korn, det høres jo mer overkommelig ut.

I skattelista fra 1657 har gården 2 hester, 5 storfe og 5 sauer, den hadde humlehage, som ansåes for viktig, (påbudt?)

Anders solgte i 1616 20 tylfter 10 alens granbjelker til en Hollandsk skipper.

Når det i 1667 var anført at gården hadde «skog til noen bjelker og smålast» skyldtes nok dette ved siden av en viss beskjedenhet når det gjaldt opplysninger som skulle komme i offentlighetens lys, også at det kan ha vært en del mer "Hollenderhandel" enn det som står i papirene. Noe man nok forsøkte å holde skjult.

Etter 1662 hadde ikke bøndene lov til å selge trelast direkte, borgerskapet ble av kongen gitt enerett til trelasthandel dette året. Senere, i 1688 ble det samme borgerskapet gitt enerett til å drive eksportsager, de såkalte Sagbruksprivilegiene. Det kan nok ha vært endel bønder som har handlet direkte med hollendere og engelskmenn uten å gå veien om trelastbaronene i Tønsberg og Drammen.

Vi har nevnt at skatten ble utredet i salt, i tillegg kokte man vel salt til eget bruk og til salg, dette gikk nok også hardt utover skogen.

I praksis leverte man antagelig ved til saltkokeriene og fikk salt igjen. Antagelig ikke særlig mye, det var nok en vanvittig sløsing med resurser, men altså svært nødvendig .

Det er trolig at skogen til Helgerud var på over 1000 mål.

Halvor Helgerøed, fra skattelisten anno 1593, var bruker av gården.

Når det gjelder eiere, går det fram at i 1615 var det Reier Solum i Skoger og Jon Lærum fra Sande som eide en halvpart hver.

I 1650 het eieren Ingeborg Mattisdatter Solumstrand, blandt annet eide hun også en part i Nordby i Skoger. Hun kalles i 1661 Ingeborg Helgerud. En mannsperson kommer på denne tid inn i bildet, Anders het han. Han gifter seg med Ingeborg og blir regnet som den første selveier, (han eier og driver). Han hadde imidlertid en medbruker i 1672 som het Søren Jørgensen.

Denne Søren Jørgensen har fått navnet sitt i historien fordi han ble stevnet for ikke å ha møtt på Hellig Tre Kongers Lagting og derfor ikke fikk avlagt lagretteeden. Han hadde lovlig forfall, og fikk derfor avlegge eden ved midtfaste på Tønsberg Lagting.

Det var nok ikke så lett å ta seg til Tønsberg på den tiden, og det tok han nok mesteparten av en uke å komme frem og tilbake til tinget. Det hadde vært enklere å møte opp første gangen da dette sto i Sande

Han må uansett ha vært en pålitelig mann, for han nevnes som kirkeverge i 1685.

I 1699 eide han halve gården og i 1701 lånte han 26 daler av sønnen Jørgen Sørensen og kjøpte resten av gården (hadde vel noe sjøl også).

Søren døde i 1721, 87 år gammel.

Jørgen Sørensen som nå overtok, solgte i 1736 en halvpart til sin svoger Truls Larsen, det ser ut til at Jørgen var barnløs og ved hans død i 1739 overtar Truls og konen Gunhild resten.

I 1765 selger Truls gården til sønnen Lars Trulsen, som øyeblikkelig selger videre til Ole Olsen Nes Nedre for 800 daler.

Gamle Truls skal forpakte en del av eiendommen for 15 daler i årlig leie, grensene er omtalt i Strømms historie og de er kanskje mulig å finne igjen også i dag.

Ole Olsen var bare sånn passe fornøyd med husene på gården.og i 1770 forlanger han "synsforretning". Ifølge denne var fjøset så råttent at det *«straks falt ned , bryggerhuset måtte støttes opp, et buhus var totalt råttent, en gammel forfallen stall som fremdeles står her, tillikemed en sjiku og et vedskjul av samme beskaffenhet.»*

Framhuset ser bedre ut, *«2 stuer med kjøkken i mellom, murt kjeller under kjøkkenet, i østre stue to fag engelske vinduer og kakkelovn, to fag blyvinduer i kjøkkenet og skorstein, i vestre stue ett fag blyvinduer og skorstein, over østre stue ett kammer med ett fag vindu.*

*Alt under ett tak belagt med teglstein, forsvale av bord og bindingsverk på søndre side.»*

Det ble handlet mye innen slekt, parter av gårder var eid av folk fra f.eks. Hyggen og man eide parter i gårder i andre bygder.

En eier var Ouen Olsen som kom fra Gudbrandsdalen, han hadde hatt part i og eide gårder i Strømm.

Ouen Olsen som beskrives som en mann med uvanlige legemskrefter, var forlikskommisær i Strømm i 40 år. Da han ble begravd i 1851, 95 år gammel, var det reist to æresporter for han og hele Svelvik flagget på halv stang. (I følge hans familie)

Ouen hadde allerede i 1809 overdratt halve gården til sønnen Peder for 600 daler. Han overtok resten i 1851 og i 1855 ble gården varig delt, da han solgte halve gården til sønnen Johan Pedersen, det som nå er bruk nr. 1.

Midt på 1800 tallet lå det et eget sagbruk på Helgerudeiendommen, inne ved bekken mellom Øksnavannet og Røysjø. Den dag i dag kan det sees spor av de demningene man anla for å øke vannstanden i Øksnavannene for å få et større vannreservoar til å betjene vannhjulene. Dette sagbruket omtales inngående i Strømms Historie: "Ved kontrakt av 31 juli 1854 hadde Peder Auensen Helgerud overdratt bruken av bekken til Anders Haagensen, eier av Hannevik lille (Tangen gård), samt nødvendig plass for sagbruket, fri vei, oppdemninger, bord- og tomteplass så lenge Haagensen eller fremtidige eiere ville bibeholde sagbruket mot årlig avgift 5 dlr.»

Branntakst over sagbruket i 1855 forteller: «Sagbygningen lå en halv mils vei fra gårdens hus. 33 alen lang, 11 alen bred og 9 alen høy, takst 300 dlr. Blant inventaret nevnes 2 vannhjul, 2 saggrinder, 12 sagblader a 6 dlr. stykket og 2 skjærebenker, takst for inventaret 350 dlr.»

Altså en ikke liten installasjon, som må ha ruvet godt i terrenget.



**Demning etter sagbruket på Øksnavannet**

Som tidligere nevnt ble gården i 1855 varig delt og det er i dag 3 gårder med Helgerud som gårdsnavn.

Øvre Helgerud består i dag av tidligere bruk nr. 3 og 8 pluss Stomperuddalen bruk nr.3 under gr.nr. 35 Stomperud og Holen bruk nr. 5 under gr.nr.34 Havnevik lille. Denne parten ligger også i Stomperuddalen men på sydsiden av bekken som går gjennom dalen.

Det hører ca. 200 mål skog til eiendommen, og det som i 50 åra ble betraktet som dyrkbart var 84 mål, da er nok mye av skråbakkene medregnet.

Den opprinnelige br nr 3 var en part som Abraham Ingebretsen kjøpte i 1828, han utvidet bruket noe i sin tid.

I 1870 overtok oldefar til dagens eier gården fra Ingebretsens enke. Hans navn var Jørgen Christiansen han omtales i Strømms historie som sønn av smed Christian Jørgensen i Jordfallbukta. Jørgen Christiansen giftet seg med Karine Abrahamsen, de tok etter hvert familienavnet Helgerud etter gården. I løpet av de 40 åra som Jørgen drev gården ble den utvidet med Jonsbråtan og Østjordet.

Sønnen Johan giftet seg med Lissi Andreassen fra Grønli ved Syvertsvollen de overtok gården i 1910. Gården ble allerede året etter utvidet med Stomperuddalen og eiendommen Holen i samme område.

Johan og Lissi fikk 6 barn Sigrid, Jørgen, Erling, Ester, Ruth og Inger, av disse er det bare Ruth og Inger som lever, men historiene om alle lever videre, gjennom stor etterslekt. Det fins stort billedmateriell fra trettiåra og utover.



**Jørgen Kristiansen og kona  
Else Karine. Han tok Navnet  
Helgerud**

De fleste bilder er tatt i skogsområdene rundt Røysjø og de andre skogs-vanna. Det var her ungdommen den gang hadde fristedene sine, når det ikke var dans på Nesvang. På eller ved en av de mange hyttene som den gang var i området møttes ungdom fra Nesbygda og Glassverket med sveivegrammofon, mat og sikkert noe godt drikke til en lørdagskveld på skauen.

På søndagene var Jørgen og Erling ofte med i skogsløp i Drammensområdet sammen med flere av gutta på nabogårdene

I vinterhalvåret ble det bygget skibakker mange steder på Helgerud, og det var ikke bare gutta som hoppet på ski, Ester var i alle fall med å hoppet sammen med gutta. Ellers var det nok langrenn som var mest interessant, Jørgen var som regel langt oppe på premielistene i renn i omegnen.

Jørgen giftet seg med Mary Halvorsen fra Drammen og overtok gården i 1949.

Mekaniseringen gjorde etter hvert sitt inntog, motorsag og traktor kom til gården og hesten "forsvant" i 1970.

Det var melkeproduksjon på Helgerud til 1972 besetningen var på 7 melkekyr pluss ungdyr, gården egnet seg best til beiting og grasproduksjon, kupert, og nordvendt som den er. Men det har også blitt drevet med frukt og bær.

Hovedbygningen brant ned i 1965, det var en staslig 2 etasjes bygning med en etter hvert innebygget veranda i begge etasjer.

Nåværende sekstitallbygning ligger i framkant av tidligere bygning.

Børre eldste sønn til Jørgen og Mary overtok gården i 1981. Han giftet seg med Vera Maassen og deres eldste sønn Frode bor også på gården i dag.

Børre har ominnredet låven til høytørke og verksted og gårdsdriften omfatter nå høyproduksjon og noe fruktdyrking.

Utsikten er fantastisk, men den kan man ikke leve av, så i dag er det nødvendig med jobb utenom gårdsdriften.

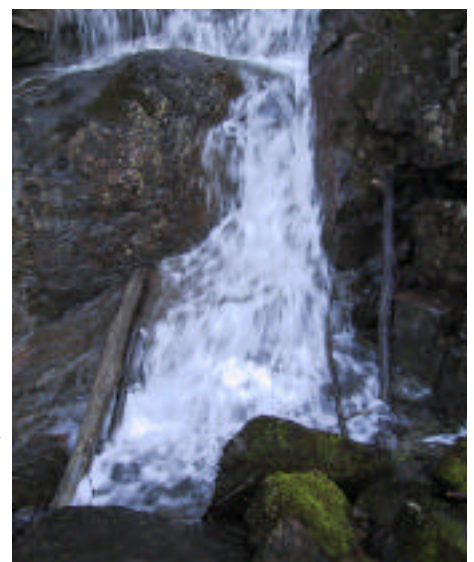
**Kvernhusdalen** er et gammelt navn, det er skrevet lite eller ingenting om hvor navnet kommer fra, det forekommer i grensebeskrivelsen for Truls Larsens forpaktingskontrakt fra 1765, uten at det nevnes noe kvernhus på stedet. Men både stedet og navnet tilsier at det høyst sannsynlig har stått ei enkel kvern her engang. Det kan også nevnes at Ouen Olsen Helgerud i 1798 hadde skjøte på et kvernhus i Tørkopbekken, beliggende på Knives grunn. Knive var den eiendommen i



**Erling Helgerud på vei for å levere melk.**



**Familie på Helgerud i 1934, Johan og Lissy med barn og Jørgine Andreassen.**



**Vannfallet i Kvernhusdalen**

Skoger som grenset til Strømm kommune. Navnet Kvernhusdalen skriver seg nok fra aktiviteter fra før Ouens tid, men det er ingen tvil om at Lisabekken i perioder av året har mer enn nok vannføring til å drive en kvern.

### **Pengehaugen**

Et sagn forteller at det skal være en skatt i Kvernhusdalen. Det skal vistnok være mulig å finne den om det er fullmåne en torsdagsnatt kl 12????Det er lov å prøve.

## **Helgerud Bruk nr. 1 (Kjeldås)**

Som før fortalt overtok Johan Pedersen halve gården som altså var bruk nr. 1.

Han solgte i 1865 en part Roligheten til Maren Pedersdatter og en til Lars Pedersen Fra Lier. Begge disse ble tillagt gården igjen henholdsvis i 1896 og 1893.

Johan «Oppgav sitt bo» i 1871, dvs. gikk konkurs.

Bruket gikk ved auksjon i

1873 for 600 daler til Martin Laheld (Det kan høres ut som om han hadde kommet over fjorden).

Samme mann hadde ved auksjon i 1870 kjøpt Olaus Pedersens gjenværende del av bruk nr. 2 på auksjon, også dette for 600 Dlr.

Han gjorde jo noen daler på det da han i 1875 solgte hele greia til Halvor Torstensen for 2050 Dlr.

I 1884 selges videre til Hans Taraldsen fra Telemark, nå er det slutt på daler og prisen er 8800 kroner, da daleren var lik 4 kroner så ble vel ikke fortjenesten like god denne gangen.

Taraldsen inngikk et makeskifte med Torvald Jensen som i 1896 solgte til Orvald Nordby som straks solgte til Johannes Vistnes for 10500 kroner, han hadde gården til 1902 da han solgte til Tollef Foss.

I 1907 får vi se en typisk transaksjon som er vel kjent fra flere gårder i



*Helgerud bruk nr.1. (Kjeldås)*



*Familien på Kjeldås en gang på 40 tallet. Fra venstre, Olav som driver gården i dag, hans mor Anna, faren Anders og søsteren Hilda.*

bygda, han selger skauen som var på nærmere 1000 mål til Harald Viker og Per Aabel begge fra Skoger (opprinnelig fra Ringerike) P. Aabel var forresten fetter til skuespilleren Hauk Aabel.

Prisen var 7000 kroner, en typisk måte å tjene kjappe penger på og delingen gjorde gården økonomisk mye svakere.

Skauen var i familien Aabels eie i 2 slektledd og ble i 2002 overtatt av Miljøverndepartementet.

Den gjenværende del av gården ble solgt til Aksel Nøsterud i 1908 for 11000 kroner, som samme året solgte «Østjordet» til Jørgen Kristiansen på bruk nr. 3 for 2000 kr. og solgte resten av eiendommen til Anders Kjeldås fra Kjeldås i Sande for 13000kr.

Anders Kjeldås var en dyktig maskinist og smed, til å begynne med forpaktet han bort gården og jobbet ute for å legge seg opp penger.

Han hadde smie nederst i bakken på jordet nord for våninghuset.

Giftet seg i 1925 med Anna Randby fra Glassverket, og de fikk i 1926 datteren Hilda og i 1929 sønnen Olav Martin.

Gården er regnet til å være på 74 mål dyrket jord og 200 mål skog.

I 1959 var det foruten frukt og bær dyrking, 2 hester, 5 kuer, 2 ungdyr og ca. 60 høner.

Anders som var født i 1882, døde i 1950. Olav, senere gift med Bjørg Kopperud, overtok drifta fra 1953, han kjørte i skauen om vinteren, først med hest og senere med traktor.

Traktoren fikk etterhvert kompressor og han etablerte seg som skytebas,

Han og kona Bjørg bygde opp et ganske stort hønseri, i de seinere åra har han drevet som mekaniker og platearbeider.

Barn, Tove 1960, Hilde 1963 og Trond 1969.

## **Nedre Helgerud (36/4 og 35/7).**

Gården ble skilt ut fra Øvre Helgerud (hovedbølet) 2/10-1861, da søsteren til Olaus Pedersen på Helgerud Øvre, Hanna Pederdatter, skulle gifte seg med Cornelius Henriksen. Han døde like etter, før husene på gården var satt opp.

Enken giftet seg igjen i 1865 med Erik Fretheim Olsen fra Aurland i Sogn. De fikk 5 barn. Den eldste sønnen Ole Eriksen Helgerud, som også var skomaker, overtok gården i 1892.

Giftet seg med Gunda Fredriksen fra Lier i 1895. De fikk 5 barn, Erik, Harriet, Klara, Fredrik og Hedvig.



***Bruk nr. 4 Nedre Helgerud***

## **Eiendommen Lund (35/7)**

Denne eiendommen ble kjøpt til 3/5-1906. Lund var opprinnelig en del av Stomperud. Solgt i 1891 fra Lars Johnsen til Gunder Pedersen Stomperud, gift m/ Thale Matea Pedersen.

(4 andre parseller ble samtidig solgt fra Stomperud, bl.a. Stomperuddalen)

Eiendommen grenser til Stomperudbekken i sør-vest, Lisabekken i nord langs Nordjordet (Stomperud) i øst og eiendommen Skjæret i nord-øst.

Det må antas at bygningene i Lund ble satt opp i 1891-92, og at eiendommen ble drevet som eget bruk. Fjøset kan ha rommet 1-2 kuer, og det skal visstnok ha vært et par sauer der. Huset ble bygget i laftet tømmer m/panel, og inneholdt to rom + hems. I kjøkkenet gikk halvparten av plassen med til grue og stekeovn.



**Lund, det opprinnelige huset.**

Om Matea er det fortalt at hun hugget ved på dørstokken i kjøkkenet. Hun likte å stelle med blomster, og en art som det vokste mye av på plassen (legestokkrose) ble i mangel av noe bedre navn kalt for "Matea-blomst".

Hun ble etterhvert enke, og døde antakelig i 1906. Enearvingen Peter James Gundersen solgte 3/5-1906 eiendommen til Ole Eriksen Helgerud.

De to eiendommene er etter dette drevet sammen, og gården var på totalt 126 mål, hvorav 88 mål skog iflg. Landbruksstyrets oppmåling på 1960-tallet. Dyrehold på gården til midt på 1960-tallet, 4-5 kuer + kalver, 2 grisser, 30-50 høner og en hest. En av hestene var "Svarten". Klara Helgerud kommenterte: "

*Den 16/4-1945 begynte Svarten sin første arbeidsdag, var snill og villig fra første stund."*

Det ble dyrket frukt, spesielt moreller, poteter, jordbær, korn og høy. Syd-øst for husene på Nedre Helgerud ligger Sandåkeren. På eiendommen Lund lå jordene Jonsbråten og Rønningen, hver på noe over 6 mål, hvor det bl.a. har vært dyrket korn. Rønningen lå i området som nå er en del av boligfeltet Skjæret/Labråten, Dette tomtearealet var på ca 28 mål, og ble solgt fra i 1988.

Bygningene på Lund + ca 5 mål tomt ble skilt ut og overdratt til Harriet og Klara Helgerud 6/10-1952

for kr 2.000. Kontrakten viser at det ble gitt vannrett i Stomperudbekken og adkomst til Skjæraveien (nå Stompeudveien). Eiendommen ble kalt "Lundheim" (35/37). Det hadde ikke bodd noen fast der siden 1906. Huset (hytta) var blitt brukt av familie som kom hjem for å hjelpe til i onnene. Ellers utleid som hytte, bl.a noen år på åremål. Antar at låven ble benyttet til å oppbevare høy fra slått på engene i nærheten ved behov.

Huset ble påbygget noe i 1959 av Rangvald Reffhaug, og det ble lagt inn vann. Harriet og



**Lund etter påbyggingen i 59.**



**Låven på nedre Helgerud slik den engang så ut.**

Klara flyttet inn i 1960, sammen med moren, Gunda, som døde like etter. Grunnen til flyttingen var at Gunda hadde solgt Helgerud til datterdatteren Ingrid Simonsen (26/4-5-1959, pris kr 28.000). Søstrene bodde der til 1979. "Lundheim" ble da solgt tilbake til Helgerud for kr 30.000 inkl. borett. Bygningene ble revet i 1990 - 1993, og det ble bygget nytt. Nedre Helgerud eies i dag av Helge Simonsen, gården drives ikke, og er ikke bebodd.

## Stomperuddalen

I 1821 bodde det en husmann her, Knud Gundersen, og dette året lå han i tvist med gårdbruker hans Lie på Stomperud. Han hadde ikke møtt opp når han fikk beskjed.

Knud skulle arbeide 8 dager i våronna på egen kost, 8 dager i slåttene, hvor han skulle "nyte frokost og eftasverd", ellers egen kost, høstarbeid 8 dager på egen kost.

Knuds kone Live skulle arbeide 6 dager på egen kost om våren, 8 dager på egen kost i slåttene, men også hun skulle få frokost og eftasverd i slåttene. I tillegg skulle hun om høsten skjære 5 mål havre på egen kost.

Tvisten ble nok løst, for Knud Gundersen satt på plassen fra 1820 til 1845.

I 1845 fikk Isak Hansen Seterdalen

og hustru Marte Torgersdatter festeseddel på følgende vilkår: Tilfredstille Knud Gundersen og Live, på en eller annen måte betale dem for å flytte, eller skaffe dem en form for føderåd. Det skjuler seg antagelig en god del dramatik i dette, Knud Gundersen og kona skal to ganger ha stelt det slik til at stua de bodde i brant opp.

Isak skulle oppføre et bekvemt våningshus og uthus på egen bekostning. Istandsette, innen 3 år en kjørevei "passabel" fra Dalen og ned til Stomperud på egen bekostning.

Forplikter seg videre til å svare 8 skattedager og 8 andre arbeidsdager på Stomperud s forlangende., samt betale en spesidaler i "tvende" terminer.

Isak Dalen, som han ble kalt, var død i 1860, og J. Frettem som eide Stomperud overtok husene som han hadde kjøpt av Isak før han døde.

Branntakst fra 1862 forteller følgende: En enetg. tømret hovedbygning. med stue, kjøkken med bakerovn, forstuegang og loft. Takst 240 daler.

Uthus i bindingsverk med lade og låve, tilbygget fjøs med 3 båser og stall. Takst 150 daler. Stomperuddalen ble eget bruk i 1864. Første selveier var Martinius Ellefsen Syvertsvollen som betalte 700 daler.

Eier i 1875 var Olaus Isaksen. I 1875 var Peder Larsen fra Bygdøy eier (Muligens brukt som sommersted.)

Fra 1893 var Ludvig Andersen og Martin Olsen Nøsterud eiere, den siste overtok som eneier i 1898.



***I dag er det kun rester igjen etter bebyggelsen i Stomperuddalen, her grunnmuren med kjellerhullet.***

Hans kone Maria (Marja Dalen) fødte datteren Agnes der, hun ble senere gift Petterson og arbeidet og bodde i alle år på Tørkop. Ragna Nøsterud som var tilstede ble sendt etter fødselshjelp, hun tok av seg støvlene og løp på sokkelesten på skaren etter hjelp. Plassen ble i 1911 solgt videre til Engebret Arngrimsen som samme år solgte videre til Johan Helgerud.

Ungdommene på Helgerud fikk holde fest der en gang i blant, men ellers sto plassen mye tom.

Ved slutten av siste krig flyttet Henry Pedersen m/familie inn i Stomperuddalen., han hadde jobb i Drammen og syklet daglig fram og tilbake. Henry er mest kjent som kunstmaler og mangt et hjem har malerier med naturmotiver med signatur av H. Normann, som han kalte seg. Kona som het Berit malte også en del, hun var også meget flink til å brodere og male på silke. Barna het Kari og Jonny.

Bygningene i Stomperuddalen ble revet på slutten av sekstitallet, etter mye hærverk i denne avsidesliggende dalen.

Historien er imidlertid ikke slutt med det, materiale ble kjøpt av Bjørn Skjerpholdt, fraktet til Gol i Hallingdal og satt opp igjen som hytte der.

## Husmenn under Helgerud.

I tillegg til den allerede nevnte Knud Gundersen er det nevnt følgende husmenn under Helgerud.

I 1665 en husmann til Helgerud med navn Anders Byrresønn, i 1723 er det en husmannsplass som fødte ei ku, og i 1865 bor det en svensk jordarbeider, Nils Olsen, på gården.

Bråtaløkka er navnet på en plass i havnehagen til bruk nr 1 fremdeles er det spor etter murene

som huset har stått på. Her bodde Lisa som har gitt navn til Lisabekken, hennes sønn var skomaker, Johan Nilsen. Om Lisa fortelles det at hun gikk kledd i striesekker. Om det var et utslag av fattigdom eller nøysomhet er ikke så godt å si, kanskje en kombinasjon. En mer dramatisk variant sier at sønnen hang seg inne på skauen ved Stokken fordi hestene til bonden på Stomperud, som han hadde ansvaret for var blitt borte for han.

Dette er jo ikke en gang en god historie, og den er virkelig dårlig hvis den er sann.



*Kafferast på ruinene av Bråtaløkka.*

## Noen bilder fra Helgerudgårdene.



*Utsikt i skumringen fra øvre Helgerud*



*Familieselskap med Gunnar Helgerud på Stylter.*



*Høyonn i gamle dager.*



*Våren er på vei til Nedre Helgerud*



**Olav med Tassen og  
Blakka**



**En hvil i gresset på Kjeldås.  
Kaffelars er med.  
Bak sitter Anders Kjeldås, foran,  
med skyggelue, Karl «Sagkleiva»  
Ved siden av han broren,  
Johan «Dambråtan»  
To av bygdas glade gutter på begyn-  
nelsen av forrige århundre.  
De to øvrige er ukjente.**



**Barnedåp på Kjeldås i 1923**

*Et unikt bilde da vi vet hvem alle er. Bakerst fra venstre: Inga Nøsterud, Lissy Helgerud, Betzy Nilsen, Guri Elton, Anne Brenno, Oleiv Brenno, Karl Nilsen (Sagkleiva) Erik Helgesen Emmy Nøsterud (delvis gjemt bak) Anne Eriksen med Astrid på armen Sissel Helgesen, Elsa Nilsen bak Johan Nilsen (Dambråtan) Anders Kjeldås. Bernadine Nilsen, Johan Helgerud. Annen rekke: Jørgen Elton, Lars Helgesen, Knut Helgesen, Dåpsbarnet Peder Brenno, Erik Brenno. Første rekke fra v: Ruth Helgerud, Ester Helgerud, Helge Helgesen, Gudrun Nilsen, Margit Helgesen.*